

A HABITUÁLIS ABORTUSZ IMMUNOLÓGIAI MÓDSZEREI AZ ALLOIMMUN HÁTTÉR VIZSGÁLATÁRA

Fekete D.¹, Ujhelyi E.¹, Petrányi Gy.², Galamb Á.³, Széll A.⁴, Pajor A.³, Vályi-Nagy I.¹

1, Egyesített Szent István és Szent László Kórház-rendelőintézet, Budapest

2, Országos Vérellátó Szolgálat, Budapest

3, Semmelweis Egyetem II. sz. Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika, Budapest

4, MikroMikoMed G1 Labor, Budapest

A visszatérő, spontán habituális abortusz (HABAB) esetében a megtermékenyülés és a magzat beágyazódásamegtörténik, de azembrio fejlődése a 6-12. hét körül megállás a beteg a magzatot elvetéli. Amennyiben a spontán vetélés mögött nem találhatóanatómiai,genetikai, hematológiai, endokrinológiai,infektológiai kóroki-vagy más környezeti tényezők, akkor ismeretlen eredetű vetélésről lehet szó.Ennek hátterében autoimmun- vagy alloimmun- immunregulációs zavarok állhatnak.Mind a kísérletes mind a klinikai kutatások központi kérdése az immunológiai tényezők felismerése és patológiai jelentőségük tisztázása. Az eddigi tapasztalatok alapján az immunterápiás eljárások elsősorban a megfelelő immunológiai vizsgálatokkal kiválasztott betegek esetében eredményes, ezért a HABAB betegek kivizsgálásának koordinálására hazánkban kialakított és 2013 év elejétől működő Országos HABAB Bizottsággal (SE. I. Szülészeti és Nőgyógyászati Klinika)együtműködve kialakítottunk egy olyan komplex immunológiai kivizsgálási protokollt, mely az immunológiai abortusz esetek kiválasztását elősegíti. A protokoll a következő vizsgálatokból áll:

Az áramlási citofluorimetriás keresztpróba, (a vetélő asszony és partnere között). A szérumban olyan IgG populációkat lehet kimutatni, melyek T- illetve B limfocitákkal reagálnak,HLA szenzitizáló vagy immunregulációs funkciót tükrözve.

Kevert limfocita kultúra és blokkoló antitest vizsgálata. Két egyed közötti sejtközvetített immunreaktivitás mértékét jelzi. Meghatározható a vetélő asszony specifikus reaktivitása a partnerrel szemben és az, hogy a savóban a reaktivitást módosító faktor kimutatható-e.

T_h1-T_h2 citokin arányának mérése.A T_h1 illetve T_h2 sejtek elkülönítése az általuk termelt citokinek meghatározásával történik. A T_H1 túlsúly fokozott általános celluláris immunreaktivitás jelez míg a T_H2 túlsúly humorális illetve szuppresszív immunregulációt tükröz.

Természetes ölösejt vizsgálata.Ezek a sejtek a szervezetben lévő idegen vagy megváltozott saját sejteket (pl. vírussal fertőzött-, daganatos- vagy embrionális sejtek) pusztítják el. Amennyiben számuk megnő a keringő vérben, vagy sejtölő aktivitásuk fokozódik erős általános immunreaktivitás állhat fenn.

Az eddig a 91 HABAB eset komplex immunológiai vizsgálatával nyert tapasztatainkat foglaljuk össze és értékeljük az egyes vizsgálatok eredményességét és az összesített értékelés jelentőségét. Az eredményeink alapján az NK sejtszám emelkedése közös jellemző volt a vetélőknél, hasonlóan a T_H1 sejtek citokin termelésének túlsúlyához. A leginformatívabb eredményeket a kiterjesztett MLC vizsgálat nyújtotta, melynek során az

esetek 32%-ban a partnerrel szembeni specifikus hiperreaktivitás volt kimutatható. A vetélők savója az esetek többségében 77% az MLC reaktivitást fokozó faktort tartalmazott míg csak 21 esetben lehetett blokkoló hatást kimutatni. A keresztreakcióban található T- és/vagy B-sejtekhez kötődő IgG ellenanyagok funkcionális sajátosága a többi vizsgálattal összevetve volt csak megítélhető.